

ماموستا ناصری سوبحانی

نویژ

حقیقت و حکمه ته کانی

زنجیره‌ی بهره‌مه‌مه‌کانی ماموستا ناصری سوبحانی

دوزگای بهره‌مه‌مه‌بو یلا وکر دته‌ودی بهره‌مه‌مه‌کانی سوبحانی

جایی سییه‌م ۱۴۳۴ ک - ۲۰۱۳ ز

منتدى اقراء الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

حقیقت و حکمه ته کانی

ده زکامی به رهم

بۇيالاۋ كۆندە ۋەي بەرھەمە كاتى سويىخانى

dazgaibbarham@hotmail.com
www.facebook.com/DazgalBarham

بابہت، نوپژ حەقیقەت و حیکمەتەکانی

نووسینی: م. ناصری سوڀحانی

چاپ و دیزاین: ناومندی راگه یاندنی ئارا

نۆبەى چاپ: سېيەم - ۲۰۱۳

له بهر پوه بهر ایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه گان

ژماره ۴۹۵ ی سالی ۲۰۰۶ ی پیچ دراوه

مالی له چاپدانده ی نهم بهرهممه پاریژراوه بو دهزگای (بهرهم)

پیشه کی چاپی سییه م

ئەم نامیلکه کورت و پوخت و به پیتە، به شیکه له کتیبە پر به ره که ته که ی (به ندایه تی)، له سالی ۲۰۰۷ دا چاپی یه که می کراو، له ماوه ی که متر له سالی ک چاپی دووه میشی کراو، نوسخه ی له سالی ۲۰۰۸ وه له بازاردا نه ما.

ئیمه له ده زگای به ره م له بهر نه وه ی بهرده وام کتیبی (به ندایه تی) مان چاپ ده کرده وه، ئەم نامیلکه یه مان به پیویست نه بین، به لام دواتر ده رکه وت لاوان - به تایبه تی قوتابییه به ئیمان و دلگه رمه کانی زانکو و په یمانگاو ئاماده ییه کان - بهرده وام داوی ده که ن، بۆیه ئەم چاپی سییه مه یشمان خسته وه بهرده ستی تامه زروییانی نوێژ.

خوینه رانی خۆشه ویست! ئەم نامیلکه یه تۆشه ی گیان و، پێنیشانده ری چوونه حزووری خوایه. ته نها بۆ

لاوان یان ئەو کەسانە نییه تازە فیڤری نوێژ دەبن،
نەخێر، بۆ هەموومانە، هەموو ئەوانە ی بەلێنی
بەندایەتیمان بە خودا داوه.

مامۆستا ناصەر لەم نامیلکەیەدا فێرمان دەکات
چۆن پیشوازی لە نوێژەکانمان بکەین، کە دەستیشان
کرد بە نوێژ چۆن دەست پێ بکەین و، چۆن تێی
بکەین. کەواتە وانەو بیرخەرەوێهکی چاکە بۆ
هەموومان.

بە هیوای گەیاندنی بە هەموو خوشەوێستان

دەزگای بەرھەم

زستانی ۲۰۱۳

پیشہ کی چابی یہ کہم و دووہمی

دمزگای بہرہم

نویژ یہ کہم پایہی سہرہ کی ئیسلامہ، پیناسی
پاستیتی موسولمان بوونی مروّفہ، ریگا و ہوکاری
پہیوہندی بہ ستنی پوژانہی نیوان عہد و
پہرہردگارہ، ہل و فرسہتی لہ خوا پارانہوہو
گہ یاندنی داواکاریہ گرنگہکانی مروّفہ بہخوای خاوەن
و بہ دەسلالت، ہرہوہا ویستگہی نویکردنہوہی
دروشمی بہندایہتی و (دوپاتکردنہوہی پەرستش) و
(پشت بہ خوا بہستن)...

ماموستا ناصری سوبجانی یہ کیکہ لہو زانا
بلیمہتانہی لہ ژبانی پوژانہی خویدا ئەم واتایانہی لہ
نویژہکانیدا بہرجہستہکردبوو، بویہ لہ نووسین و
وانہکانیشیدا سہرکہوتوانہ دەیتوانی قسہ لہسەر نویژ
بکات و، لہ کہنار (حوکمہکان)یدا، زۆربہ جوانی
(حیکمہتہکان)یشی باس بکات.. ئەم نامیلکہیہی لہ

بهردهستی خوینهری به پێزدایه به شیکی سه رهکیه له
 کتێبه ناوازه که ی (به ندایه تی) - له سه ر داوای هه ندی له
 لاوانی دلسۆز - به جیا له شیوه ی ئه م نامیلکه یه دا
 ده یخه ی نه بهردهستی تامه زوویانی خواناسی، تا
 به زیوه ری وته و اتا جوانه کانی پرۆسه ی نوێژو چوونه
 میحرابی به ندایه تی، خویان بخه ملێن و، په یمانی
 به ندایه تی پاسته قینه - که پێگای سه ره به رزی
 پاسته قینه یه - له گه ل خوای خویان نوێ بکه نه وه ..
 به هیوای ئه وه ی دل و میشکیان هاوه لی خویندنه وه بی
 و، وه ک ناوازه ترین دیاری بیده نه ده سه ته
 هاوه لانیشیان.

ده زگای به ره م

پایزی ۲۰۰۷

پوخته يه ك دهر باره ی
حه قیقه متی نو یژ و حیکمه ته گانی

گه وره ترین کرده وه یه ك ئینسانی موسولمان ده بیئ
ئه نجامی بدا (نو یژ) ه. عیبادهت و بهنده یی مانای
ئه وه یه ئینسان له زیانیدا بۆ ئه وه ی به ره و پیگه یشتن
بپوا، بۆ ئه وه ی ئیسلأحی خۆی بکا، ده بیئ به پیی
فه رمانی خوا له نیعمهت و ئیمكاناتی بۆی ئاماده
کردوه ئیستیفاده بکا..

ئینسانیش کاتی که خۆی ناسی و زانی مه خلوقیکه
ئاماده یی هه یه بۆ ئه وه ی ئیسلأح بیئ و بچی به ره و
ته واو بوون. هه روه ها زانیشی که ئاسمانه کان و زه وی و
ئه وه ی تیا یاندا یه هه مووی نیعمهت و ئیمكاناتن،
له به رده ستیا دانراون، بۆ ئه وه ی که لکیان لی وه رگری
بۆ ئه و کاره، واته: خوا ئه ناسی به وه که (رحمن و
رحیم) ه، میهره بانه، هه میشه ش ره حم ئه کا به

بەندەکانی خۆی، ئەوەی که پێویستیانه بۆیان ئاماده ئەکا، ئەوەی کۆسپ و گرتیشە لەسەر رێیان لای ئەبا.. دیاره بێهودە ئەم کاره ناکا، ئەوە که ئینسانی دروست کردووه، بۆ ئەوەی بهرهو کهمال بپوا، ئەو ئیمکاناتهشی له بهردهستیا قه رارداو، تهنه هه ر ئەوه نیه، هه تهنه رۆژیکیشی داناوه بۆ ئەوەی له ئینسان پرسیار بکا: که چی کردووه و چی نه کردووه؟

که وابوو خوای گه ره خاوه نی دواپۆزیشه، خاوه نی رۆژیکه ئینسان جهزای کرده وهی خۆی وه رئه گرێته وه. کاتیک خوا ئاوا ناسرا که (رحمن) و (رحیم) و (مالک يوم الدين)ه، ئیتر ده روونی ئینسان -ئهو ئینسانه ی ئاوا ئەیناسی- پڕ ئەبی له (ئومید) و له (ترس) به رامبه ر خوای گه ره . ئەوهش هه لی ئەنی بۆ ئەوه ی په یمانی بهنده یی له گه ل خوا بیهستی، بۆیه ئیتر روو ده کاته خوای خۆی و ده لی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ .. دیاره له به ر ئەوه ی که ناتوانی به ک هه نگاو به بی کۆمه کی ئەو هه لگرئ، داوای کۆمه کیشی لی ئەکا، په نای پی ئەباو هاواری لی ئەکا، که بیته به هاواریه وه کۆمه کی بکا،

بۆ ئۇ ۋەي بىتوانى عىبادەت و بەندەيى بكا، بۆيە پاش
ئۇ ۋە دەلى: ﴿وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

جا لە بەرئە ۋەي ئىنسان سەرى لى نە شىۋى لە ھاوار
کردن و داۋاي كۆمەك كىرنا، لە بەرئە ۋەي ھەركەس بە
مەيلى خۆي رىگايەك بۆ خۆي ھەلنە بىزىرى، يەككى بە
ھەلسانە ۋە، يەككى بە دانىشتن، يەككى بە پاكىرەن، يەككى
بە خولان بە دەۋرى خۇيا، يەككى بە مات بوون، يەككى
بە قال كىرەن، ھەركەس بە جۆرى دەست نەكا بە
ھاوار كىرەن و داۋاي كۆمەك كىرەن، بۆ ئۇ ۋەي ئۇ ۋە
روونەدا، خوا خۆي بە پرەحمەتى خۆي، باشتىن
چەشنى دوعا و پارانە ۋە ھاوار كىرەن بۆ ئىنسان ديارى
كىرە ۋە، رۆشنى كىرە ۋە كە چ جۆرە ھاوار كىرەن و
دوعا كىرەن و پارانە ۋە يەك لە گىشت جۆرەكانى تر
باشترە، واجبى كىرە ۋە لە سەر ئىنسان كە ئاۋا
بىپايتە ۋە، ئۇ ۋە پارانە ۋە يەش كە لە ھەرچى دوعا و
پارانە ۋە ترە باشترە، نوپۇزە.

نویژ عه ره بیه که ی (صلاة) ه . (صلاة) به واتای
 دوعاو پارانه وهیه، داوای شتی باشکردن، له خوا کۆمه ک
 خواستن، بۆ ئه وهی کۆسپ و گرفت له سه ر پئی لا بیا .
 کاتی ئینسان بریار ئه دا ریگای به نده یی خوا،
 ریگای ئیمان و عه مه لی صالح، بگریته بهر، چاره ی نیه
 غه یری ئه وهی له خوا داوای کۆمه ک بکا، جا خوا خۆی
 فه رموویه تی به و جوړه داوای کۆمه کم لی بکه ن (نویژ
 بکه ن).

جا له بهر ئه وهی به نده یی و عیبادت به دوعاو
 پارانه وهیه، له بهر ئه وه یه که م کرده وه یه ک که ئینسانی
 (مؤمن) ئه بێ ئه نجامی بدا نویژه .. بۆیه هه میشه له
 هه موو کتێبه کانی خوای گه ورده دا، له زه مانێ هه موو
 پیغه مبه ره کانی خوادا (عليهم صلوات الله وبرکاته)،
 نویژ فه رزو واجب بووه له سه ر موئینه کان .

ئیترا له هه ر زه مانیکه چۆن بووه ؟ ئه وه گرنگ نیه،
 به لام ئه وه نده یه قینه قورئان باسی ئه کا که له هه موو
 ده ورو زه مانیکه نویژ هه بووه، هه ر به و بۆنه یشه وه
 له سه ره تای ئه و زه مانه وه که قورئان هاته خواره وه -

هەر له (مهككه) دا - دهستوری نوێژکردنیش هاته
خوارهوه و فه رزكرا له سهر پێغه مبهري خوا و له سهر
موئمينه كان كه نوێژ بكهن

ئهبه ته نه به و شيوه يه كه ئيستا هه يه، ئه مه دواتر
واي لي هاتوو به لام له پيشا دوعاو پارانه وه نوێژ
به چهند چه شن و شيوه يه كه هه بووه، هەر له سهره تاي
ده عوه ت و بانگ كردن بۆ ريگه ي خواوه، پێغه مبهري
خوا خه ريكي نوێژو دوعاو پارانه وه بووه..

شتيكي زۆر روونه نوێژ - كه دوعايه - لازمه و
پيويسته بهر له هەر كرده وه و كاريكي تر ئه نجام
بدری به بي نوێژ ئينسان ناتواني ريگاي بهنده يي
خوا بگري

له بهر ئه وه پيويسته له سهر موسولمان دواي
ئه وه ي ئيمان و باوه يي دروست بوو - وهك باس كرا -
دواي ئه وه كه ئه يه وي دهست بكات به ئه نجام داني
كرده وه چاكه كان، پيويسته له سهر ي پيش له هه موو
شت بزاني نوێژ چي يه ؟ پاشان نوێژ بكا، هەر له
ئيستايشه وه بليين كه نويزيك نويزه ئينسان لي حالي

کاتوهه بۆ خه لکی، مانای نوێژیان پێبگهیهنن، بۆیان
باس بکا.

باس بکا که (قیام) وهستان له حزوری خوادا
بۆچییه؟ (رکوع) و چه مینه وه بۆچییه؟ (سجود) و
کړنوش بردن بۆچییه؟ (دانێشتن) له ته شه هوددا
بۆچییه؟ سوره تی فاتحه بۆ ئه خوێنری؟ مانای
چییه؟ (تحيات) بۆ ئه خوێنری و مانای چییه؟
ههروهها هه رشتیکی تر که له نوێژدا ئه نجام ئه درئ،
چییه و بۆچییه؟ فهرزه له سه ره ره موسولمانیکیش
پیش له هه رشتیکی تر هه ولّ بدا بۆ ئه وهی مانای نوێژ
فیڕ بێ و، بزانی نوێژ چیه؟ به زانینه وه نوێژ ئه نجام
بدا.. ئه وانهش که منالیا هه یه و ئه یانه وئ مناله کانیا
فیڕی نوێژ بێ، با ئه وه بزانی که واجبه له سه ریا له
پیشا نوێژه که یان پێ فیڕ بکه ن، مانای نوێژه که،
هه قیقه تی نوێژه که. جا ئه وه کاته پێیان بلێن نوێژ
بکه ن، ئه گه ر به دوو سالی ش فیڕی مانای نوێژه که
بووه با بکه وێته دواوه ئه و سا نوێژ بکا..

خواتنه فرموي: له کاتيکا هه واستان جه م نيه و
هوشتان به خوتانه وه نيه، نازانن نه گه ر نويز بکه ن چي
نه لئن، هه قتان نيه نزيکی نويز بکه ونه وه:
﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا
تَقُولُونَ﴾. عالمه کان له ته فسیره کانيندا باسيان
کردوه: نه مه بؤ نه وه يه هه رکه سيک له حاله تيکا بي
که هوشي به لای نويزه که وه و به لای نه و شتانه وه له
نويزه که يا نه يانکا و نه يانلي، نه بي، نيجازه ي نيه
نزيکی نويز بکه ويته وه .. چ که سي که مه ستي شه راب
بي، چ که سيکی تر که هه واسی جه م نه بي و، هوشي
له سه رخوي نه بي .. هه رچونيك بي ته نها له کاتيکا
جائيزه و دروسته نينسان نزيکی نويز بکه ويته وه، که
هوشي به خويه وه بي، بزاني چي نه کاو چي نه لي.
دياره که سي ماناي نويزه که نه زاني له مه ستيش
خراپتره ..

حالی ئینسان و حەقیقەتی نوێژ:

جا با باس لەو بەکەین کە حەقیقەتی ئەو شتەکانی
لە نوێژدا ئەنجام ئەدرێن چێن و چۆن؟ ئینسان ئەبێ
بە چ حالێکەوێ خەریکی نوێژکردن بێ ؟

ئەو بەرەبەیانە، فەجر بوو، نوێژی بەیانی هاتۆتە
پێشەو، قەرارە ئینسان بەوێ زانیبێت کە رۆژ
دەستی پێ کردوو، لەخەو خەبەری بووبێتەو.. کە
لەخەو خەبەری بوو ئەبێ بیری ئەو بەکاتەو ئەو
رۆژیکی تر دەستی پێ کرد، ئەم ئینسانە کە بەندە
خوایە دەبێ ئەمڕۆیش وەک رۆژانی تر بەندەیی بۆ خوا
بکا، یا ئەگەر یەکەم رۆژی بەندەیییە دەبێ دەستی
پێ بکا و خەریکی عیبادەت و ئیتاعەت و فەمانبەرداری
خوا بێ.. ئا ئەو یەکەم شتێکە کە دەبێ بە دلی
ئینسانا بێت، کاتیکی کە خەبەری دەبێتەو و لەخەو
هەڵدەستی.

دیارە ئەم بەندەیی و ئیتاعەتە بەبێ پارانەو و دوعا
ناکرێ، بۆیە دەبێ بە شوێن ئەو دا زوولە بیری
ئەو دا بێ کە بپوا لە خوا بپاڕێتەو، دوعا بکات، نوێژ

بکات، که خوا کۆمه کی بکات بۆ ئه وهی بتوانی
به ندهی بکات..

جا هه لئه سێ و ئه پوا.. به لام نهك هه روا به شل و
شیواوی، به بی ئاماده نه کردنی دیمه نی دهره وهی، یان
ئاماده یی دهره ونیی. نه خیر، ئه بی پوا نه گه ر
پیسیه کی پێوه یه لای بیا، خۆی پاک بکاته وه و
لیباسی جوان بکاته به ری. جێهك که قه راره
به سه ری وه نوێژ بکا پاک و ته میز بی، هه روه ها چۆن
ئینسان ئه پواته مه جلیسیك، نایه ویت له و مه جلیسه دا
ناموخته ره م بێت و خه لك به چاوی سووك ته ماشای
بکه ن، ده ستێك ئه هێنێ به سه روو رووی خۆیا و ده م و
چاوی ئه شواو، خۆی پاكوخاوی ئه كا..

بۆ نوێژیش ئه بی پوا ده م و چاوی بشوا،
ده سه گانی تا ئه نیشکی بشوا، ده ستی بکیشی
به سه ریا، سه ری نه گه ر تۆزو شتی پێوه یه به و ده ست
به سه را کێشانه پاکی بکاته وه.. پێیه گانی تا قاپکی
بشوا، دواي ئه وه پوا پوو بکاته ئه و ماله ی خواي
گه ربه له زه ویدا قه راره و ده ستوری داوه که بینا بکری

بۆي، ئەو ۋەك پايتەختى خۋاى گەرەيە لەسەر
 زەوى، چونكە خوا حاكم و فرمانرەواى ئىنسانە،
 ئەو ەش پايتەختە كەيە، جا ئەگەر ئىنسان ناتوانى
 لەگەل خۋاى خۇيدا رووبە روو بىي - چونكە نايىبىنى و
 ئەو ۋەك حاكمىك لە حاكمانى بەشەرى نىيە - با روو
 بكاتە ئەو مالە - روو بكاتە ئەو پايتەختە، ەروەك
 چۆن ئەوانەى وا بەندەى حاكمەكانن روو ئەكەنە
 پايتەختەكانيان و ئەيانكەنە قىبلەى دلى خۇيان .. (بلا
 تشبىيە، والله المثل الأعلى).

با ئىنسانى كە بەندەى خوايە روو بكاتە پايتەختى
 خۋاى گەرە - كە كەعبەيە و وا لە مەككەدا - روو بە
 ئەوى بوەستى. جا ەركات كاتى نوپژ ەاتە پيشەو ەو
 خۋى ئامادە كرد، بە دەست و دەم و چاوشوردنەكەى
 - بە دەست نوپژ گرتنى - و پاش كردنە بەرى پۆشاكى
 جوان و پاك و، پاكبوونى لاشە و جل و بەرگ و جىي
 نوپژەكەى، ئەوجا رووى ئەكاتە كەعبە و مالەكەى خوا،
 بەو جۆرە ەم رووى دەرەو ەى و ەم ناو ەو ەى ئامادە
 دەبى بۆ ئەو ەى دەست بكات بە نوپژ كردن.

مانای حەقیقی (الله اکبر)

دیاره گومپایی و ئینحرافی زۆریک له خەڵک ئەوەیە
که غەیری خویان کردووه به فرمانپه‌واو فریادپه‌سی
خۆیان، ئەوەش که ئه‌بێ به کۆسپ له سه‌ر ریی
ئینسانا و ناهێلی به‌نده‌یی موخڵیسانه‌ی خوا بکا، ئەو
فرمانپه‌واو ده‌سه‌لاتداره‌ زالمانه‌ن. هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی
وا سه‌ر له خەڵک ئەشیۆین و، خۆیان ئەکه‌ن به
واسیته‌ و هه‌سیله‌ له به‌ینی خەڵک و خوادا، جا بۆ ئەوه
که ئینسان له ده‌ست ئەوانه‌ رزگاری ببێ، ئه‌بێ به‌یادی
خواوه‌ ده‌ست پێ بکا، به‌ سکاڵاو دوعاو نوێژکردن.
چۆن؟

سه‌ره‌تا بیرى ئەوه‌ بکاته‌وه‌ ئەم خەڵکه‌ی وا
سه‌ریان لێ شیواوه‌ ئەچن به‌نده‌یی بۆ ئەو تاغوت و
حاکمه‌ زالمانه‌ ئەکه‌ن، ئەوانه‌ی سه‌ریان لێ شیواندوون،
ئهمانه‌ کردوویان به‌ فریادپه‌سی خۆیان، له‌وانه‌ی وا
درۆزن و به‌ناحه‌ق خۆیان ئەکه‌ن به‌ واسیته‌ له‌ به‌ینی

خه لک و خوادا. بیری ئه وه بکاته وه خه لکی وا ئه زانن
 ئه مانه ده سه لات و گه وره یی به کیان هیه به یه
 که وتوونه ته شوینیان.

ده ی نه میش که رووی کرده خوا بیری ئه وه
 ئه کاته وه که خوا گه وره تره له وانه، گه وره تره له
 هه رچی حاکم و ده سه لاتداره، گه وره تره له هه رکه سیك
 خه لکی وا ئه زانن ده سه لاتیکه هیه به فه رزی
 ئه وه میش که سیکی تر غه بیری خوا ده سه لاتی بیی - خو
 خوا ده سه لاتدارترو گه وره تره، بیری ئه مه ئه کاته وه،
 ئیتر ئه وان له به رچاوی ئه که ون، له به رچاوی ون ئه بن و
 هه ر خواجه که حازره و رووی دلی هه ر له و ئه بی، هه موو
 شتیکی جی هیشتوووه و رووی کردۆته خوا. جا ئیتر
 ناماده یه بو ئه وه ی نوێژ بکاو بپارێته وه، وه ک
 ئه فه رموی: ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِرَبِّهِمْ فَصَلُّوا﴾ ئه م ئایه ته به یانی
 خوشبه ختی که سی ئه کا دوا ی ئه وه که هه ره که تی
 کردوو به ره و که مال و عه زمی گرتوو ره یگای به نده یی
 خوا بگری ئیمانی هیناوه، پاش ئه وه یادی خوا ئه کا،
 جا ده ست ده کات به دوعا کردن و پاپانه وه نوێژ

کردن، سهره تا ئه‌لێ: (الله أكبر)، بیرى ئه‌وه ئه‌کاته‌وه
 ئه‌بێ نوێژێک بکا (نوێژێ فەرزی ئه‌و به‌یانێ به‌ وه‌ک
 نمونه). ئه‌لێ: (الله أكبر) خوا گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌ر
 حاکمێک، ده‌سه‌لاتدارێک گه‌وره‌ بێ، هه‌رچی بێت، خۆ
 خوا گه‌وره‌تره. که‌وابوو هه‌ر حاکم و ده‌سه‌لاتدارێکی تر
 ئه‌بێ ون ببێت و له‌ دڵ ده‌رکری، چونکه‌ وه‌ختی خوا
 گه‌وره‌تره ئه‌بێ ئینسان هه‌ر رووی دلی له‌و بێت.

دواى ئه‌وه که‌ وتی: (الله أكبر) خوا گه‌وره‌تره،
 ئینجا ده‌ست ئه‌کا به‌ دوعاو سکالاً.. دیاره‌ بۆ ئه‌وه‌ی
 به‌شیوه‌ی باشتەر دوعاو سکالاً بکا، خوا خۆی چه‌ند
 که‌لیمه‌یه‌کی داناوه‌ تا ئینسان به‌وانه‌ دوعا بکا، که‌
 بریتى به‌ له‌و سوره‌ی (فاتحه)یه‌ی مه‌شه‌هوره‌ و مه‌موو
 که‌س خه‌به‌ری لێی هه‌یه، له‌: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ﴾ تا ئه‌گاته‌ ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
 الضَّالِّينَ﴾. ئا ئه‌وه گه‌وره‌ترین دوعایه‌که‌ خۆی له‌
 قورئانا ناردوویه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانی به‌وه‌ دوعا
 بکه‌ن و بپارێنه‌وه‌ و سکالاً بکه‌ن .. له‌وه‌ش گه‌وره‌ترو
 باشتەر ئینسان ناتوانی دوعا بکا..

کورتە یەك له مانای سورەتی (الْقَاتِحَةِ)

جا له بەر ئه وهی به قورئان خویندن دهست پئ
ئه کا، پئش له وه ئه بئ نوێژخوین په نا به خوا ببا
له دهست هه ر شه یقان و هه ر کۆسپێک، تا بتوانی به
جوانی سکاڵو دوعا که ی بکا. که سانیک که خوینده وارن
شتی تر هه یه که پئش له ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ﴾ بیلێن، که سوننه ته و ئه گه ر که سێک ئه وه ش
نه لێت قه یناکا، به لام ئه وه واجبه که له دله وه رووی
کردبێته خوا، هه ره که که سێک ئه پوا بۆ سه فه رێک ئیتر
هه ر بیرى وا به لای سه فه ره که وه و، له هه موو شتیکی
تر - له مال و له منال و له هه موو که س - غافله، چونکه
ئه پوا بۆ سه فه ر، نوێژخوینیش ئه بئ ئاوا رووی هه ر له
خوا بئ، له هه موو شتیکی تر روو وه ر ئه گێپئ. جا
دهست پئ ئه کا و ئه لئ: ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ﴾ واته: په نا ئه به م به (الله) له شه ی تانیک که له

ره حمه تی خوا ده رکراوه و دوور خراوه ته وه. جا لیږه دا
 مه به ست ته نها شه یتانه که وره که - واته (ایلیس) -
 نیه. به لکو هر مه خلوقیک موزاحیمی ئینسان بی،
 نه هیلی ئینسان به نده یی خوا بکا، نه هیلی ئینسان به
 جوانی دوعا و سکا لاو نویژ بکا، نه وه شه یتانه و دووره
 له ره حمه تی خوا. جا کاتی ئینسان په نا نه با به خوا
 نیتر نه جاتی نه بی له ده ست نه وانه ..

جا په که په که نه م که لیمانه نه وترین، نه بی له
 مانا که یان وردبینه وه، هر که سی که نویژ نه کاو هر
 که لیمه په که له مانه نه لی نه بی مه عناکه ی بیت به دلایا ..
 ﴿اعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په نا نه به م به (الله)
 له شه یتانی که له ره حمه تی خوا دوور خراوه ته وه.

کاتیک نه مه ی وت مه عناکه ی بیت به دلایا، جا نه که ر
 نه یتوانی له گه ل وتنی که لیمه که مه عناکه ی بی به دلایا،
 دوی نه وه توژی بویتستی و بیر له مه عناکه ی بکاته وه.
 دوی نه وه نه لی :

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بو نه ویش توژی
 نه وه ستی، مه عناکه ی دیت به دلایا، جا نه پوات بو

که لیمه‌ی دواپی .. هه‌روه‌ها تا ئه‌وه‌نده‌ی مه‌عنای
 که لیمه‌کان له دلیدا جیگیر ئه‌بێ .. دواى ئه‌وه ئیتر
 ئه‌توانی هه‌رله‌و کاته‌دا که که لیمه‌که دیت به زمانیا،
 مه‌عناکه‌یش بێت به دلایا.

بۆ که سیکیش که ئیمامه‌ت بکات، باشت‌ر ئه‌وه‌یه له
 جیى ئه‌وه (أعوذ بالله) بلی (نعوذ بالله) بلیت، واته‌:
 هه‌موومان په‌نا ئه‌به‌ین به (الله) له شه‌یتانی ره‌جم کراو
 و دوورخراوه له ره‌حمه‌تی خوا..

دواى ئه‌وه ده‌ست ئه‌کا به خویندنی سوره‌ی
 فاتحه‌. دیاره ئینسان هه‌رکارێک ئه‌کا ئه‌بێ به
 کۆمه‌کی خوا بیکا، خویندنی سوره‌ی فاتحه‌یش
 کارێکه، ئه‌بێ ئینسان به کۆمه‌کی خوا بیکا، مه‌علومه
 ئینسان نه‌ سوودیکی ده‌ست ئه‌که‌وێ، نه‌ له زه‌ره‌رو
 زیانی نه‌ جاتی ئه‌بێ، ئه‌گه‌ر خوا کۆمه‌کی نه‌کات..

جا که ئه‌یه‌وێ لی‌ره‌دا سوودو نه‌فعیکی ده‌ست
 که‌وێ، له زه‌ره‌رو زیان دوورکه‌وێته‌وه، ئه‌بێ له خوا
 داواى کۆمه‌ک بکا، بۆیه ئه‌بێ له سه‌ره‌تاوه بلی: بِسْمِ

اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: به ناوی (الله)، میهره بانی به ره حم،
دهست نه که م به خویندنی نه سورته ..

پیشتر وتمان: (رحمان) واته نه وهی خوا هه موو
زاتی ره حمه ت و میهره بانی یه. (رحیم) یش واته:
هه میشه خه ریکی ره حم کردن و سوودگه یاندنه به
خه لک و، زهره رو زیان له سه ریگایان لا ده با.

جا که نه لئ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یادی نه و
خوایه نه کاته وه که هه رچی ره حمه ته له لای نه و
هه یه. هه نه وه سوود نه گه یه نی، هه نه وه زهره رو
زیان لا نه با .. جا که نه وهی وت، ئیتر ئومید په یدا
نه کا به وهی له خویندنه وهی سورته که دا و له
دوعا کردنه که یدا سوودی دهست که وی و له زهره رو
زیان رزگاری بیی، سوودیش نه وهیه که بگات به
خوشبه ختی، زهره رو، زیانیش نه وهیه که تووشی
غه زه بی خوا بیی و به ره و گومپایی بپوا.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ واته: ستایش و
قه دردانی بۆ خوایه که که خاوه نی خه لکه (خاوه نی
هه موو جیهانیانیه). بۆ نه وهی مانای (ستایش و

قەدردانى) رۆشن بى ئېي ئىنسان بەۋە بزانى كە ھەر
 خوا ئەتوانى سوود بگەيەنئو ھەرئەۋىش زەرەرۈ زيان
 لا ئەبا، تەنھا ئەۋ بەۋ زاتە بزانى كە دەسەلاتى ھەيەۋ
 سەرەنجامى ئىنسان لە دەستيايەتى، ھەر ئومىدى بەۋ
 بېيت، ھەر ترسى لەۋ بېيت، ھەر فەرمانبەردارىي بۆ
 ئەۋ بكا، ھەر داۋاي كۆمەك لەۋ بكا، ئا ئەمانە ھەموۋى
 بەيەكەۋە ئەبنە ستايش و قەدردانى. ديارە ھەندىكى بە
 دلە، ھەندىكى بە زمانە، ھەندىكىشى بە ئەعزاي
 بەدەنە، بەكردەۋەيە، كە ھەموو ژيانى ئىنسان
 ئەگرىتەۋە. ستايش و قەدردانىي بۆ (اللە) لەبەرئەۋەي
 كە خاۋەنە، لەبەر ئەۋەي ئەۋ شتانە لە دەستيايەتى
 ئەبى قەدردانى لى بكرىۋ، ئىمەش ئاۋا بېناسىن، ئاۋا
 بگەين كە لىي داۋا كىردۈۋىن. جا پاشان خۋاي گەۋرە
 خۋى ئا ئەمە رۆشنتر ئەكاتەۋەۋ ئەفەرمۈي:

﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واتە: مېھرەبانى بە رەھم.
 ئەۋەي ھەموو زاتى رەھمەتە، ھەر قازانچ و سوودىك
 تەنھا بەدەس ئەۋەۋ ئەۋ ئەيگەيەنئو، ھەر زيان و
 زەرەرىك لە دەس ئەۋدایەۋ، ئەۋە كە لای ئەبا.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: داراو خاوه نی روژی
 جه زایه. دواي نه وه که هرچی سووده نه یگه یه نی و
 هرچی زیانه لای نه با، دیاره روژیکیشی داناوه بو
 نه وهی ئینسان زیندوو بکاته وه و لیی بپرسی و
 موحا که مه و موحاسه بهی بکا، چون بووه، به پیتی نه وه
 جه زای بداته وه. نه گهر ئیمان و عه مه لی صالحی بووه،
 جه زای خیر، نه گهر کوفرو کرده وهی ناپه سه ندیشی
 بووه، جه زای شه پی بداته وه.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: خاوه نی روژی جه زا و
 پاداشت. کاتی که گه یشته ئیره و دلی پر بوو له
 نومیدو له ترس، جا روو نه کاته خوا. نه وه شمان له بیر
 نه چی که نه بی کاتی که ئینسان نه م سوره ته
 نه خوینیتته وه ئیجساسی نه وه بکات که به نده
 موخلیسه کانی تریش وان له گه لی، هه روه که نه وه که له
 جه ماعه تی کدا، له گه ل چه ن نه فیری تردا نه زانی که
 ژماره یه که وان له ده وری و، پی که وه خه ریکی دوعا و
 سکا لان و، ده سته جه معی خه ریکن دوعا نه که ن، هه روا
 نه گهر خویشی ته نها بوو هه ر له بیر نه چی که به نده ی

سالحی تریش هەن، ئەوانیش هەر خەریکی دوعاو پارانەو، واهەست بکا که واهەگەل ئەوان. بۆیە لێرەیشا بەم چەشنە دوعاکە هاتوووە که ئیستا دەرئەکەوی بۆمان، ئینسان خۆی تەنها نیە، لەگەڵ جەماعەتی پێوەنداداراندایە که خەریکە سکالای ئەکاو ئەپاریتەو.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ واتە: تەنها بۆ تۆ بەندهیی و فرمانبەرداریی بۆ غەلوغەش ئەکەین، تەنها لە تۆش داوای کۆمەک ئەکەین. ئەو کورتە مانای دوو کەلیمە (عبادة) و (استعانة) یە که پێشتر بە باشی روون کرانەو.

جا داوای ئەم شتانه که بۆی رووشن بوو، ئەمە ریگای راستە، لەگەڵ ئەو بەنده موخلیسانە تر، روو ئەکاتە خوای گەرە و، بەیەکەو هوار ئەکەن لە خوا که هیدایەتیان بداو رێنومایان بکا، بۆ ئەوێ بکەوێ سەر ریگە راستە، یان ئەگەر وان لە سەری هیدایەتیان بدا بۆ ئەوێ هەنگاوێ تریشیان لەوێ دواتر هەر لە سەر ریگای راست بۆ و لێی لای ئەدەن.

﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ واته: رینماییمان بکه
 بۆ ریگه راسته که. ئەو ریگه یه ی ئینسان ره حهت پیایدا
 ئەچێ. چونکه خوا ئینسانی ئاماده کردووه بۆ چوون
 به و ریگه یه دا، ریگه کهش سازگار و موافقه له گه
 ئینسانا، (مستقیم)ه، ئینسان ئەگه یه نێ به مه به ست،
 (دواتر باسی ئەکهین که مه به سته که چی یه؟).

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: ریگای ئەوانه ی
 خوش به خهت کردن، نيعمهتی خۆت پێزان به
 سه رياندا. له ئايه تی تر دا به یان کراوه که ئەوانه
 (پێغه مبه رانی خوا) و (راستگۆکانن)، یانی ئەوانه ی
 هه موو گیانیان (صدق) و راستی بووه، به راستی
 به نده ی خوا بوون، درۆ له کاریانا نه بووه، هه روه ها
 (شه هیده کان) یانی ئەوانه ی هه موو ژیا نیان شایه تی
 بووه بۆ ئەوه ی هه ر به رنامه ی خوا راسته. هه روه ها
 (صالحه کان)، ئەوانه ی ئەگه ر چی له ده ره جه ی
 خوار تره وه بوون، به لām له ریی ئیمان و عه مه لێ صالحا
 بوون، ئەگه ر جار جاریش تووشی گونا هێک بووبن
 که پاونته وه و په شیمان بوونه ته وه .. ئەمانه خوا ی

که‌ورده له دنیا و تاخیره‌تا خوشبه‌ختی کردوون، له دنیا‌دا خوشبه‌ختی کردوون که ژیاڼیکې پی داوڼ دوور له ترسو له خه‌فەت، هه‌روه‌ک له‌مه‌و پی‌ش به‌یانمان کرد. له به‌ینی مردن تا قیامه‌تیشا دیاره‌ ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ته‌ی بۆ ئاماده‌ کردوون، له هه‌مووی زیاتر ره‌زامه‌ندی و لی‌خوشبوونی خۆی.

﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ واته‌: نه‌ک ری‌گای نه‌وانه‌ی وا‌غه‌زه‌بیان لی‌گیراوه. نه‌وانه‌ی وا‌ری‌یان بۆ رو‌شن کرایه‌وه، به‌لام نه‌که‌وتنه‌ سه‌ری، نه‌یانویست به‌نده‌ی خوابن، جا‌غه‌زه‌بیان لی‌گیرا. غه‌زه‌بی خواش نه‌وه‌یه که له دنیا‌دا ژیاڼ ته‌نگ‌وتال‌بی، نه‌که‌ر چی ئی‌مکانات بی، نه‌که‌ر چی نیعمه‌تی زۆر هه‌بن، به‌لام دل‌پر‌بی له ترسو له خه‌فەت، له مردن‌یشه‌وه‌ عه‌زاب‌و‌ئاگر ده‌ست پی‌بکا، له قیامه‌تیشدا جه‌هنه‌م به‌و هه‌موو عه‌زابه‌وه، له هه‌مووی زه‌حمەت تر توو‌په‌یی و غه‌زه‌بی خوا ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ ری‌که‌راسته‌که غه‌یری ری‌گای نه‌وانه‌یه غه‌زه‌بیان لی‌گیرا. ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ غه‌یری

ریگای ئەوانەش کە گومرا بوون، سەریان لی شیوا،
 دواى ئەوەى بەرنامەى خویان بۆ هات، حەقیان بۆ
 روشن بوووە، لەبەر بێ موبالاتیان، لەبەر ئەوەى
 ژيانى دنیاىان ویست، لایانداو غافل بوون و
 هیدایەتەکیان لەبەر چووەوە و سەریان لی شیوا. دیارە
 ئەوانەیش هەربەرەو بەدبەختی ئەپۆن.

جا کاتى دوعاکەیان بەو جۆرە کرد، سورەى
 فاتحەیان تەواو کرد، پاشان پێکەو ئەلین: (آمین)
 کە ئەم وشەى لە قورئاندا نیە. ماناشى ئەوەیە:
 خواى، ئەو پارانەووەیەمان لی وەرگرە.

ئەمە گەرەترین دوعایە کە ئینسان ئەیکا. واجبە
 لەسەرى لە شەو و رۆژیکدا لای کەم حەقدە جار ئەگەر
 لە سەفەرە نەبێت، ئەگەریش لە سەفەرە بێت کە مەتر
 لەو (لەسەفەرە لەجیاتی چوار رکات دوو رکات
 ئەخوینرێت) -واتە بە قەدەر رکاتى نوێژە فەرزەکان-
 ئەبێ ئەم دوعایە بکا.

دواى ئەوە سورەىەکی تر لە قورئان ئەخوینێ،
 ئەویش بەم فکەرە: دواى ئەوە بپاری دا کە بەندەى

خوابی و داوای کرد له خوا کۆمهکی بکا بۆ ئەو هی
 بتوانی عیبادەت بکا، ئەبێ روو بکاته کتییەکی خوا،
 بزانی لەوێ رێگای بەندەیی چۆن بەیان کراوە.
 بەعزیکێ ئی بخوینیتەو، تا شارەزا بێ لە رێگای
 بەندەیی و بەو رێگایەدا بپروات. بۆیە سوورەیهك له
 قورئان ئەخوینیتەو، باشتر ئەو هیە لای کەم هەر
 موسوڵمانی دوو سوورەتی لهبەر بێ، وهك سوورەتی (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) و سوورەتی (والعصر) که له هەر رەكعه تیكا
 یه کیکیان بخوینێ، ئەگەر له دوو رەكعه تیشا هەر (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) بخوینێ هەر دروسته، بەلام باشتره دوو
 سوورەت بێ.

مانای سورەتی (الْاِخْلَاصُ)

له بهر ئه وهی زۆر کهس ئه و سورەتە ئه خویننه وه،
باش ئه وهیه ئه ویش ماناکهین. ئه فهرموی:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ واته: بلی: حەقیقەتێک هەیه که
(الله) یه کتایه، هەر ئه وه، له خاوه نیتیدا کهسی تر
نیه، هەر ئه وه فهرمان پەوایه و هەر ئه وه فەریاد
پەسهو، غەیری ئه و هیچ کهس ئه و دەسه لاتە ی نیه.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ واته: (الله) پەر که ماله، هیچ ناتە واوی
تیا نیه، بێ نیازە، فەرمان پەواکانی تر پوچن،
فەریاد پەسه کانی تر له حەقیقەتدا فەریاد پەس نین.
خوا له هەموو صیفەتە کانییدا که مالی هەیه، هیچ جۆره
ناتە واوی و که میی تیدا نیه.

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ واته: نه منالی لی بووه، نه
خۆی رۆلە ی که سیکه و له کهسی تر بووه. نه ک وه ک
فەرمان پەوا ناپه واکان، نه ک وه ک ئه و نافەریاد پەسانە ی

که به گومانی خه لکی فه ریادره سن، هه موویان هه م
 منالیان ئه بیته، هه م خۆیشیان منالی که سی ترن و
 له که سی تر بوون، که واته نیازمه نندن، چونکه له وه و
 پیش نه بوون و له دوا ییشدا له بهین ئه چن و نامیئن،
 مه گه ر رۆله کانیاں ریگایان دریژه پی بدهن.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْرًا أَحَدٌ﴾ واته: هیچ که سیك هاوتای
 ئه و نه بوو، هیچ فرمانبره وایهك و هیچ فه ریادره سیك
 نیه که هاوشان و هاوتای ئه و بیته.

هه ندی له حیکمه تی

جوله و زیکره کانی ناو نویژ

دوای ئه وه ی که نویژخوین سوره تیك یا چه ند
 ئایه تیك له قورئانی خویندو، به و جورده له خزمه تی
 خوادا وه ستا و، ئه و به شه له بهنده یی جیبه جی کرد،
 بیر له وه ئه کاته وه که ئه م پاده یه به س نیه، خوا
 له وه ش گه وره تره و زیاتر له وه ئه بی بهنده یی بو

بکری، بۆیه ئەلێ: (الله أكبر) خوا لەوێ گەورەتره،
 بۆیه زیاتر بەندهیی ئەکات، ئەچیتە (پکوع)، دەس
 ئەنیتە سەر ئەژتۆ، سەری بەپێژەنێت و ئەوێ دانه وێنێ
 بۆ خوا. جا ئەبێ بیرێ بێ لە کاتی کە بە پێوهیه ئەو
 لە خزمەتی خوادا پراوەستاو، ئیستایش ئەبێ ئەو
 لە بیر بێ کە بۆ پێژلێنانی ئەو خەریکە سەری
 دانه وێنێ، جا لە وێشدا ئەلێ:

(سبحان ربي العظيم) واتە: خاوەنەکەم دووره و،
 پاکە لەوێ هەر جۆرە ناتەواوییەکی بێ. دیارە بۆ
 کەسانێک کە خۆپەندە و ئارن شتی تریش هەن ئەتوانن
 بیانخوێنن و، شتی زیاتر بڵێن و، لە پکوعا خێری
 زیاتریان دەس ئەکەوێ. دواي ئەو ئەم کارەشی
 کردو سەری دانه واند بۆ خوا، کاتی ئەوێ تۆزێ
 ئیسراحت بکا، دواي ئەو بەروا زیاتر ئیحترامی خوا
 بکری، بۆیه هەلەسێتەو ئەلێ: (سمع الله لمن
 حمده) واتە: خوا قوبوولی بکا، خوا گوێ پراگری بۆ
 ئەوانە هەمەدی ئەکەن، ئەوانە هەمەدانی لێ ئەکەن و
 ستایشی ئەکەن. (ربنا ولك الحمد) واتە: ئەو

خاوه نه که مان، همدو قه دردانش ته نها بۆ تۆیه -
 ههروهك به يانمان كرد- چونكه تۆ دوورى له هه
 عهيب و ناتواويهك. جا ئه گهر ئه و كه سه خوینده وار
 بى لیره شدا شتى تریش هه به كه بیلئ.

دواى ئه وه كاتى ئه وه به بیری ئه وه بکاته وه
 ئه مهش بهس نیه. خوا گه وره تره له وهش، ئه مهش
 ئه توانئ له وه زیاتر ته عزیمی بکاو بهنده یی بۆ بکا،
 بۆیه ئه لئ: (الله أكبر) خوا گه وره تره له مه، جا خۆی
 ئه خاته زهوى، دهم و چاوى ئه نیتته سه ر خاك، ههروهك
 چۆن ئه وانەى كه بهنده ی غیری خوان، خۆیان ئه خه ن
 به سه ر پێی خاوه ن و ئاگاكانیا ندا و پێیان و خاكی به ر
 پێیان ماچ ئه كه ن، نوێژ خوینیش ئاوا حاله تیکى ئه وئ
 كه خۆی بخاته سه ر زهوى و، دهم و چاوى -كه به
 قیمة تترین ئه عزای به دهنیه تی- بنیتته سه ر خاك، تا
 خوا به زه یی بیته وه پێیدا، په حمى پێ بکاو ئه وه ی وا
 ئه نجامى داوه لێی قبول بکا. دواى ئه وه بیری ئه وه
 ئه كاته وه ئه گهر ناتوانئ زیاتر بهنده یی بکا، خۆ ئه وه
 ئه توانئ كه له سه ر ئه م بهنده ییه ی كه پێی گه یشتوه

پایە دار بیۆ بمینیتەوه و دریژە ی پیّ بدا. بۆیە ئەلی:
 (الله أكبر) خوا گەورە ترە لەوەی کە ئینسان ھەر
 جارێک نائەوہ بکا و لەسەری نەپوا.. بۆیە جارێکی تر
 سەر ئەنیتەوہ سەر زەوی، ھەرۆک جاری پیشوو، ئەم
 جارە کە لەوہش بووہوہ دووبارە ئەلی: خوا لەوہ
 گەورە ترە، تەنانەت لەوہش گەورە ترە کە ئینسان
 پایە داری بیۆ و ھەرچی لە ھیزو توانایدا یە بیکا، ھەر
 خواش لەوہ گەورە ترە، وا نەزانی حەقی بەندەیی بۆ
 خوا ئەدا کردوہ. بۆیە ھەلئەسیتەوہ و رەکەتییکی
 تریش ھەر بەو جۆرە ئەنجام دەدا.. دوا ی ئەوہ
 رەکەتی دووہمی ئەنجام دا، دانەنیشی لە حزوری
 خوادا، جا سوپاس ئەکا لە خوا، ھەرۆھا لە چەند
 کەسیکی تر کە بوون بەھۆی ئەوہی بگاتە حزوری
 خواو، نا ئەم دوعاو سکاڵایە بکا، سوپاس ئەکا و
 پاشان دوا یەمین قسە و پازو نیازی خۆی ئەکا و،
 ئەچیتەوہ بۆ لای خەلکی و نوێژە کە ی تەواو ئەکا.
 (دیارە ئەمە بۆ نوێژی دوو رکاتی یە، ئەگەر سێ پکاتی،

يا چواریی بوو، ئه وه هه لده سستیته وه، به هه مان جوړ
بیر له جوړه و کاره کان نه کاته وه).

کورته یه ك له مانای (التحيات)

(التحيات لله) واته: هه موو پېژلینانه کان، هه موو
نیحترام گرتنه کان، بۆ خوان.
(والصلوات) واته: هه موو نوږتو سکا لاو دوعا کان،
نه وانیش هه ر بۆ خوان، نه بې هه ر بۆ خوا بکړین.
(والطيبات) واته: هه موو کرده وه پاک و
خالصه کان بۆ خوان، هه ر نه بې بۆ نه و نه نجام بدرین.
جا نه وه ی که نه وتری: (التحيات لله) هه موو
پېژلینان و نیحترامه کان، هه موو (ته عزیمة کان) بۆ
خوان، نه وانه که له پېشا نه نجام دراو، وهك: (به
پښه و به حاله تی به نده یی وه ستان)، (پکوع بردن)،
(سجود بردن)، (وتنی نه و که لیمانه ی که و تراو).
هه روه ها هه ر جوړه قه دردانییه کی تر که ئینسان
نه توانی بیکه، جا پوونی نه کاته وه هه موو نه وانه

بۆخوان، كەسى تر نىيە ئىنسان ئەو تەعزىمانەى بۆ
 بكا جگە لە خواى گەورە. بە جۆرىكى تىرىش ئەكرى
 ئەو تەحياتە بخوینرىتەو: (التحيات المباركات،
 والصلوات الطيبات لله)، كە زۆر لە گەل ئەوى تر فەرقى
 نىيە، ھەر كاميان بى دىروستە. بەم جۆرە قەدردانى لە
 خواى (متعال) ئەكا، كە تەوفىقى داوہ بۆ ئەوہى بگاتە
 ئەم پلەيە. پاشان بىر لەوہ ئەكاتەوہ ئەگەر
 پىغەمبەرى خوا (محمەدى كورپى عبدالله) (عليه
 الصلاة والبركات) نەبوايە - كە بەرنامەى ھىدايەتى لە
 لايەن خواوہ وەرگرت و ھىناى - خو ئەم پىي نە
 ئەكەوت لەم نىعمەتە گەورەيە. بۆيە سوپاسى زۆرى
 ئەويش ئەكاو، دوعاى خىرى بۆ ئەكا. جا لە دلى
 خۆيدا حازرى ئەكا بۆ ئەوہى بە كول دوعاكەى بۆ بكا،
 وەك چۆن كەسەك باسى پىاويكى سالى ئەكا، جا
 لەناكاو ئەلى: ئەى خوا دەرەجەت بەرز كاتەوہ، ئەى
 خوا پەحمت پى بكا، ئەى خوا بقبەخشىت .. لىرەدا
 يادى پىغەمبەرى خوا ئەكاتەوہ، بۆيە وەك لە
 بەرامبەريەوہ بى پىي ئەلى: (السلام عليك أيها النبي

ورحمة الله وبركاته) واتە: ئەي پيغەمبەرى خوا، خوا
 سەلامەتتە کا، خوا پزگارت کا لە ھەر دەردو ئافاتیڭ
 کە دیتە پێی ئینسان، لە بەرزەخا، لە بەینی مردن تا
 قیامەتا، ھەروەھا لە پۆژی قیامەتدا، ئەي خوا
 بێپاریزی لە ھەر ئافاتیڭ، خوا بەزەیی بێتەو پياتا و،
 ئەوێ خێرە بۆتی بکا، یاخوا خوا بەرەكەت و خێرە
 بەردەوامەکانی خۆی بپژینێ بەسەرتا. دواي ئەو بەر
 لەو ئەکاتەو کە بەندە سألەکانی خوايش، چ
 ئەوانەي لەمەو پيش بوون و پييان بۆ پۆشن کردۆتەو،
 چ ئەوانەي ئیستا ھەن و ھاوکاری لەگەڵ ئەکەن بۆ
 بەندەیی، ئەوانیش ھەقیان بەسەریەو ھەيە، ئەبێ
 دوعای خیر بۆ ئەوانیش بکا لەگەڵ خۆی، بۆیە خۆی و
 ئەوانی تریش کە خەریکن نوێژ ئەکەن ئەلین: (السلام
 علينا وعلى عباد الله الصالحين) واتە: خوا ئیمەیش و
 بەندە سألەکانیش سالم بکا و بمانپاریزی لە ھەر شتی
 کە ئافاتە و زەرەر و زیانە لە دۇنیاو لە قیامەتیشدا.
 کاتی ئەلێ: (السلام علينا) خوا ئیمە سالم و پزگار کا،
 خۆی و ئەوانەي ئیستا لەسەر زەویدا ھەن ئەگریتەو،

چ ئهوانه‌ی له‌به‌ر چاوان، چ مه‌خلوقی تری وه‌ک
 مه‌لائیکه‌و غه‌یری ئه‌وانیش. کاتی ئه‌لی: (وعلى عباد
 الله الصالحين) که‌سانی تر که له‌مه‌و پێش بوون و
 پێیان روشن کردۆته‌وه ئه‌گرێته‌وه. ئه‌وه سوپاس کردن
 له‌و که‌سانه‌ی حه‌قیان به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه. جا دواى ئه‌وه
 باسی ئه‌و نيعمه‌ته گه‌وره‌یه و ئه‌و پله‌و پایه به‌رزه ئه‌کا
 که پێی گه‌یشته‌وه و ئه‌لی: (أشهد أن لا إله إلا الله):
 مانای ئه‌وه‌یه دواى ئه‌وه خۆم بۆم پۆشن بۆته‌وه،
 هیچ گومان و دوو دڵم نه‌ماوه، ئیستا بۆ خه‌لكیش
 پوون ئه‌که‌مه‌وه که بزائن: (لا إله إلا الله) بزائن هیچ
 فه‌رمانه‌وه‌و فه‌ریاد په‌سیک نیه بێجگه له (الله).
 (وأشهد أن محمدا رسول الله): هه‌روه‌ها شایه‌تی
 ئه‌ده‌م و ئه‌ویشم لێ روشن بۆته‌وه، ئیقراری پێ
 ئه‌که‌م، که (محمد) فرستاده و ئی‌راوی خوایه. جا
 باشت‌ر ئه‌وه‌یه که بڵێین: (وأشهد أن محمدا عبده
 ورسوله) واته: شایه‌تی ئه‌ده‌م که -مه‌مه‌د- به‌نده‌و
 فرستاده‌ی خوایه .. به‌نده‌ی خوایه، دیاره له‌وپه‌ری
 پله‌ی به‌نده‌ییدا بووه، له هه‌موومان زیاتر به‌نده‌ی بۆ

خوا کردووه، ههروهه پرهسول و فرستادهی خوايه،
 ئه و ناردويهتی بۆ ئه وهی پښگای بهندهی بۆ ئیمه
 پۆشن کاته وه. تا ئیره سوپاسگوزاری کردووه
 له وانهی حهقیان به سه ریه وه ههیه، باسی ئه وهی
 کردووه که گه یشتوته چ پلهیهکی بهرز ئیستا کاتی
 ئه وهیه دوا قسهی خۆی بکاو، دواي ئه وه بپاوه ته وه
 بۆ لای خه لک، جا ئاوا ده ست پێ ده کات: (اللهم صلّ
 علی محمد وعلی آل محمد، کما صلیت علی إبراهیم
 وعلی آل إبراهیم) یا (اللهم صلّ علی محمد وعلی آل
 محمد کما صلیت علی آل إبراهیم وعلی آل إبراهیم إنک
 حمید مجید). واته: خوايه پره حمهت، هاوړی له گه ل
 ئیحتیرام و پښلینان بهرینه به سه ر محمدا، ههروهه
 به سه ر لایه نگران و په یره وانی محمدا، ئه وانهی هه
 وه ک ئه وان رییان پۆشن کردوته وه و بهرنامه ی
 بهنده ییان گه یاندوته خه لک، مه ردومیان هینا وه ته سه
 ر پښگای بهنده یی خوا، ههروهه پره حمهت و پښلینانت
 پښاند به سه ر ئیبراهیم و په یره و دۆستانی ئیبراهیم دا،
 به پاستی تۆ (حمید ی، شایسته ی ئه وهی قه دردانیت

لِ بَكْرِيٍّ، ههروهه (مجیدی)، خێرو به ره که تت زۆر
 زۆره و گه وره ی. (وَبَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا
 بَارَكْتَ عَلٰی اِبْرٰهیمَ وَعَلٰی آلِ اِبْرٰهیمَ اِنَّکَ حمید مجید).

واته: به ره که تت بپژینه به سه ره محمدو لایه نگرانی
 محمدا، ههروهه به ره که تت پزاند به سه ره ئیبراهیم و
 لایه نگرانی ئیبراهیم دا، چونکه به راستی تو شایسته ی
 ئه وه ی قه دردانیت لی بکری، تو خێرو به ره که تت و
 گه وره یی زۆرت هه یه .. جا که ئه مه ی وت، هه م دوعای
 خیری کردوه بۆ پیغه مبه ری خوا، هه م بۆ ئه وانیه ی
 هاوپی ئه و بوون تا قیامه ت، ئه وانیه ی پێگایان بۆ
 خه لک پۆشن کردۆته وه .. دوا ی ئه وه ئه گه ر زانی دوعای
 تریش بکا، ئه وه خو زۆر باشه، دوعا بکا بۆ خو ی و
 هه موو موسولمانانی تر، ئه گه ر هه ر نه ی توانی له بهر
 ئه وه ی که نه خوینده واره، به کێک له و دوعایانه بکا که
 له حه دیسه کاندایان کران، ئه توانی که لیمه یه ک یا
 دوو که لیمه لای که مه که ی له بهر بکاو، چه ند جارێک
 بیانلێته وه، وه که ئه وه ی بلیت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا)
 واته: خوا به له گونا هه کانه مان چاوپۆشی بکه و

پره حمان پى بکه .دواى ئه وه که ئاخىرین قسه و پارو
 نیازى خوى کرد، ئیتر ئه رکی خوى ته واو بووه و، کاتى
 ئه وه یه بکه پیتته وه بۆ ناو خه لک .. بۆیه دواى ئه وه
 ئه بى لا بکاته وه به ملاو به ولادا، جا له کاتیکدا لا
 ده کاته وه له حنورى خوادا ئه گه پیتته وه - وه ک ئه وه ی
 که له سه فه ریک ئه گه پیتته وه - ئه بینى خه لکی له ملاو
 له ولاره هه ن، ئه گه ریش که س نه بوو خو مه لانیکه
 هه ن، خو موسولمانى تر له جیهانى تر هه ن ..
 سه لامیان لى ئه کاو، ئه حوالیان ئه پرسى و، ئه لى:
 (السلام علیکم ورحمة الله .. السلام علیکم ورحمة الله)
 واته: خوا سه لامه تتان کات، خوا بتان پاریزى له
 هه رچى ئافات و ده ردو به لایه .. خوا پره حمتان پى بکاو
 ئه وه ی خیره بۆتانی بکات، (له سه فه ر هاتوته وه و ئه بى
 سه لامیان لى بکا) .. دیاره عاده ته ن که سیك که ئه پوا
 بۆ سه فه ر بۆ لای گه وره یه ک، کاتى هاته وه خه لکی
 چاوه پروانى ئه وه ن شتیکیان بۆ بهینى، ئه میش ئه مه ی
 بۆ هیناونه ته وه، (دوعای خيرو سه لامه تی و پره حمه تی
 خواىی).

حیکمه تی چەند بارەبوونەوهی

نوێژەکان لە شەوو رۆژدا

بەو جۆرە دوعاو سکالاو پارانەوه بە باشترین شیۆه
ئەنجام ئەداو، ئامادەیی پەیدا ئەکا بۆ ئەوهی دەست
بکا بە جێبەجێکردنی ئەركو بەندەیی لە دواى نوێژی
بەیانى تا ئەگاتە نیوەرۆ، بەلام لەو بەینەدا لەبەر
ئەوهی پەنگە غەفلەت هاتبى بەسەریا، یا گرفتو
دەردیسەری بۆ پەیدا بووی - لەبەر ئەوهی هەمیشە
ئینسان نیازی هەیە بەوهی خوا کۆمەکی بکا -
تارادەیه کیش ناتەواوی و لاوازی پەوی تێکردووه،
لەبەر ئەوه واجبە لە نیوەپۆشیا نوێژیکی تر بکاو
دوعاو سکالایەکی تر بکا - ئەمجارە زیاتر لە
رەكەتەکانى بەیانى ئەکا، چوار پەكەت ئەکا، لە
پەكەتەى دووهدا کاتێك كە تەحیاتەكەى گەیانده ئەو
جیگایەى هەموو ئەزانن، هەلە سێتەوهو ئەلئى: (الله
أكبر) خوا گەورەترە لەوهی كە ئەمە بەس بى بۆی،
هەروا بڕۆم و بەجێی بهێڵم، بۆیە دوو پەكەتەى تر ئەکا،

پاشان ته وای ئه کا، لا ئه کاته وه و سه لام ئه کا
 له ملاولای خوی. ههروه ها دوی ئه وه ماوه یه کی تری
 پی چوو نیازی ئه بی به وه نویژیکی تر بکا، له به شی
 دواپی پۆژدا، بۆ ئه وه ی کارو چالاکی ئه و پۆژه ی به
 دوعاو سکالا دواپی پی بیئی، ههروه ها له سه ره تای
 شه ویشدا نویژی مه غریب ئه کا، پاشان له کاتی
 خه وتنیشا نویژی عیشا... به و جوړه که زیانی به
 نویژو دوعاو سکالا دهستی پی کرد، ههرواش به دوعاو
 سکالا و نویژ دواپی پی بیئی.

حیکمه تی نویژی ویتەر له شه ودا

جا دوی ئه م پینج نویژه که فهرزنو، به بی ئا
 ئه مانه ئینسان ناتوانی به نده ی خوابی، پاش نویژی
 خه وتنان نویژیکی تریش هیه که ئه کری په که تیک
 بی، ئه کری سی په که عت بی، ئه کری پینج په که عت
 بی، تا یانزه بی به شیوه ی تاک، واته: سی، پینج،

حهوت، تقو، يانزه .. نه گهر نه و نويزه ش بکات نه وه زور
 باشته، پيی نه وتری نويزی (وتر) واته (تاک) چونکه
 ره که ته کانی تاکن، يا يه که، يا سيی، يا زیاتره
 له وه، جا نه کری پيش له خه وتن بیکا، نه کری له نیوه
 شه ودا خه به ری بیت وه و بیکا، نه کری له ئاخری
 شه ویشه وه يا له پارشیوا بیکا، چونکه نويزی کی
 گهره یه و، باش نه وه یه نه گهر ئینسان نويزه
 سوننه ته کانی تر نه کا، به لایه نی که مه وه نه م نويزه
 بکا .. به م جوړه پوشن بو وه که نويز سکا لاو
 دوعایه، گهره ترین و کاملترین شیوه یه بو سکا لاو
 دوعاو پارانه وه له خزمهت و حزوری خوی گهره دا.

ئاگام و بهر هه می نويزی راسته قینه:

جا نه گهر ئینسان نه و پینج نويزه فهرزه ی به
 ناگایی و دهرک و فه مه وه کرد، نه وه خوی (مُتعال)
 قه ولی پی داوه که هیدایه تی بدا و ته و فیقی بدا که به
 پینگای به نده پیدا بپوا، نه گهر نه و نويزانه ی ئاوا کرد،
 نیت ره همیشه دلی لای خوی به و له خوا غافل نابی،
 نه گهریش جار جار غه فله تیک بیت به سه ریا زور که م

ئەبىت زوو ئەكەۋىتتەۋە بىرى خوا، خۆى نەجات
ئەداۋ ئەكەۋىتتەۋە بۆلاى خوا. كاتى وايش ھەيە زياتر
لەم نوڭزانە ئىنسان لە ھەندى كاتا مەجبور ئەبى
دوعايەك بكا ئەۋەش ھەر دروستە.. كاتى وا ھەيە
ئىنسان توۋشى بەلەك ئەبى، توۋشى خەتەرىك ئەبى،
ھەرچەند كاتى نوڭزىش نىە، ديارە ئەگەر بپروا
لەۋكاتەدا بۆى بكرى دوو پەكەت نوڭز بكاۋ، لەۋ
نوڭزەدا بپارپتتەۋە، ئەۋە زۆر باشتەرە.. پىغەمبەر (عليه
الصلوات والبركات) ھەر كاتى توۋشى گرفتو
دەردەسەرىيەك ببوايە لە نوڭزدا دوعاۋ پارانەۋەى
ئەكرد لە لاى خوا، ئەكەرىش بۆى پىك نەكەۋتايە نوڭز
بكا، دەستى ئەكرد بە دوعا كىردن و پارانەۋە لە لاى
خوا، بەلام ئەبى بزائىن كە نوڭزگەۋرەترىن دوعايە كە
سوۋدى زۆرى لى ئەكەين.

ئاگادارییه‌ک له بنه‌ماله‌ی مامۆستای شه‌هید ناصری سو‌بحانییه‌وه

ئاگاداری سه‌رجه‌م دۆستان و خوێنه‌رانی به‌ره‌مه‌کانی مامۆستای شه‌هید ده‌که‌ین که مو‌له‌تی رسمی
ب‌لاو‌کرده‌وه‌ی ناسه‌واری مامۆستا نه‌نیا به‌ ده‌زگای «به‌ره‌م» دراوه و بو‌ هیچ‌ که‌س و ده‌زگایه‌کی‌تر نیه‌ به‌ یی
هه‌ماهه‌نگی و ئیجازه‌ی نه‌و ده‌زگایه‌ هیچ ناسه‌واریکی مامۆستای شه‌هید ب‌لاو ب‌کاته‌وه. هه‌ر به‌م هۆیه‌ له‌ گه‌ڵ
سو‌پاسمان بو‌ خه‌مخو‌ری هه‌ندی له‌ دۆستان که له‌ رووی خو‌شه‌ویستی و خزه‌ته‌وه گرنگی به‌ به‌ره‌مه‌کانی
شه‌هید ده‌ده‌ن، دوا‌کارین سه‌رجه‌م چالاکیه‌کانی نه‌و بواره له‌ ریی ده‌زگای به‌ره‌مه‌وه‌ ییت. یا به‌ هه‌ماهه‌نگی
له‌ گه‌ڵ نه‌ودا و له‌ ریی ئیزنی خه‌تی نه‌و ده‌زگایه‌.

بنه‌ماله‌ی مامۆستای شه‌هید

< ١١ / ٧ / ١٧

کو‌پی ده‌قی ئاگادارییه‌که، که له‌لایه‌ن بنه‌ماله‌وه‌ نی‌ر‌دراوه
بو‌ ده‌زگای به‌ره‌م

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نوێژ

حه‌قیقه‌ت و حیکمه‌ته‌کانی

مامۆستا ناصری سووبحانی

به‌ره‌مه‌کانی مامۆستا ناصری سووبحانی
که ده‌زگای به‌ره‌م بلاوی کردوونه‌ته‌وه:

به‌زمانی عه‌ره‌بی:

۱. الإمامة والولاية
۲. زبدة كتاب الإعتصام
۳. رسالة في علوم الحديث
۴. تلخيص التهذيب
۵. الإبتداع في الدين
۶. أحكام شرعية و جملة فتاوى
۷. أسس التصورات والقيم

به‌زمانی کوردی:

۱. به‌ندایه‌تی
۲. نوێژ (حه‌قیقه‌ت و حیکمه‌ته‌کانی)
۳. پرسه و سه‌ره‌خۆشی
۴. خه‌لقی ئاده‌م
۵. پێغه‌مبه‌ری نه‌خوینده‌وار

ده‌زگای به‌ره‌م

بۆبلاوکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی سووبحانی

dazgaibarham@hotmail.com
www.facebook.com/DazgaiBarham

ISBN 0-0123-0000-4

9 780012 300008

نرخه‌ی (۱۰۰۰) دیناره